

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 7Csp/60/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120244957
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Gáborová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2020:6120244957.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudcom JUDr. Danou Gáborovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, v zast. Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: I. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, Y., zast. JUDr. Peter Vachan, advokát, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, o zaplatenie sumy 1 084,2 eura s príslušenstvom, taktó

rozhodol:

- I. Súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 153,06 eura **z a s t a v u j e**.
- II. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 931,14 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 651,94 eura od 10.12.2019 do 13.01.2020, vo výške 8,00 % ročne zo sumy 631,19 eura od 14.01.2020 do 17.02.2020, vo výške 8,00 % ročne zo sumy 618,50 eura od 18.02.2020 do 20.04.2020, vo výške 8,00 % ročne zo sumy 593,12 eura od 21.04.2020 do 18.05.2020, vo výške 8,00 % ročne zo sumy 580,43 eura od 19.05.2020 do 16.06.2020, vo výške 8,00 % ročne zo sumy 563,78 eura od 17.06.2020 do 21.09.2020, vo výške 8,00 % ročne zo sumy 478,13 eura od 22.09.2020 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.
- III. Žalobca **m á** voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica ako upomínaciemu súdu dňa 18.2.2020 požadoval od žalovaného zaplatenie sumy 1084,20 eura s prísl. a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že medzi právnym predchodcom žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) a žalovaným bola uzatvorená zmluva o splátkovom úvere zo dňa 2.3.2012, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 1300 eur. Žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti a úver prestal riadne a včas splácať. Keďže omeškané splátky neboli uhradené, žalobca ku dňu 3.4.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo žalovanému spolu s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy doručené dňa 10.4.2018. Nakoľko žalovaný ani v 15-dňovej lehote neuhradil žalovanú sumu, dostal sa tak do omeškania. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku žalobcovi. Ku dňu postúpenia pohľadávka žalobcu predstavovala sumu vo výške 1104,95 eura, ktorá pozostávala z istiny vo výške 651,94 eura, z riadneho úroku vo výške 346,18 eura, z úroku z omeškania vo výške 90,83 eura a z poplatkov vo výške 16 eur. Po dátume vyčíslenia postúpenej pohľadávky, žalovaný vykonal úhradu vo výške 20,75 eura dňa 13.1.2020.

2. Vo veci bol v upomínacom konaní vydaný platobný rozkaz zo dňa 3.3.2020, sp. zn. 32Up/379/2020, ktorý sa zrušil v dôsledku odporu podaný žalovaným, v ktorom žalovaný namietal, že v zmluve o úvere je nesprávne uvedená celková výška úveru, keď nie je zohľadnený spracovateľský poplatok vo výške 39 eur, v zmluve je uvedená nesprávna RPMN, absentuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch - celková výška úveru, preto z uvedeného dôvodu je zmluva bezúročná a bezpoplatková, ďalej namietal, že žalobca v žalobe neuviedol, akým spôsobom bola skúmaná bonita

žalovaného, a že neboli splnené podmienky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keď nepreukázal výzvu adresovanú žalovanému pred postúpením pohľadávky.

3. Žalobca k uvedenému odporu uviedol, že žalovaný dňa 2.3.2012 čerpal peňažné prostriedky vo výške 1300 eur, z poskytnutého úveru uhradil sumu 2016,58 eura, pričom na istinu bola započítaná suma 648,06 eura, na poplatky suma 441,85 eura, na riadny úrok 925,43 eura a na úrok z omeškania 1,24 eura. Žalovanému bola poskytnutá suma 1300 eur a bol mu účtovaný poplatok za poskytnutie úveru, avšak žalovaný si zvolil formu splácania úveru cez inkaso a v tomto prípade banka realizuje inkaso na ťarchu osobného účtu dlžníka v deň splatnosti, t.j. ku dňu 2.3.2012. Zároveň poukázal na rozsudok KS v Košiciach zo dňa 24.3.2020, sp. zn. 6Co/79/2019, ktorý uvádza: „Za akceptovateľný považuje odvolací súd názor súdu prvej inštancie, že v zmluve sa nachádza správny údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru a to vo výške 5.000 €, ktorá čiastka bola dňa 10.11.2016 pripísaná na účet žalobcu v nadväznosti na čo sa odvolací súd stotožňuje aj s úvahou, že žalobca si sám zvolil formu splácania úveru inkasom zo svojho účtu v dôsledku čoho došlo k odpísaniu čiastky 100 € za poplatok za poskytnutie úveru z jeho účtu a to v súlade so zmluvným dojednaním v zmysle článku 1 bod 7 zmluvy o úvere, kde sa nachádzali údaje o poplatkoch platných podľa Cenník a VÚB a.s. ku dňu uzavretia zmluvy.“ K námietke žalovaného týkajúcej sa RPMN uviedol, že nakoľko mu nie je zrejмый spôsob jeho výpočtu alebo vstupné údaje, považuje námietku za irelevantnú. Ďalej uviedol, že podmienky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách boli splnené, keď predložil výzvu zo dňa 22.8.2019 spolu s doručenkou. Ohľadne skúmania bonity uviedol, že tú skúmal cez úverový register, keď klientom deklarovaný príjem bol 530 eur, dôchodok 290 eur, maximálne splátkové zaťaženie, ktoré je možné použiť na splátky úverov je 40% z akceptovateľného príjmu, ukazovateľ schopnosti splácať (disponibilný zostatok) je 37 eur, pričom splátka úveru je nižšia ako disponibilný zostatok.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie. Súd vykonal pojednávanie v zmysle § 180 CSP v prítomnosti zástupcu žalobcu, ktorý neúčast' žalobcu ospravedlnil. Žalovaný ako aj jeho zástupca sa na pojednávanie nedostavili, doručenie mali riadne vykázané, svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili a súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti.

5. Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a dospel k nasledovným skutkovým a právnym zisteniam:

6. Medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 2.3.2012 uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere, ev. č. 5026291806, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 1300 eur, lehota splatnosti bola 84 mesiacov, t.j. od 25.4.2012 do 25.3.2019, výška mesačnej splátky 26,90 eura k 25. dňu v kalendárnom mesiaci. Zo zmluvy ďalej vyplýva, že výška úrokovej sadzby bola 11,90% p.a., RPMN 18,42%, priemerná RPMN 26,13%, celková čiastka úveru 2257,68 eura. Dodatkóm č. 1 k Zmluve bola výška mesačnej splátky určená na sumu 20 eur v období od 25.9.2016 do 25.1.2017. Žalovaný si svoje platobné povinnosti vyplývajúce z uzavretej zmluvy riadne a včas neplnil, preto právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 2.3.2018 vyzval žalovaného k úhrade nedoplatkov na splátkach v celkovej výške 385,51 eura v lehote 15 dní od doručenia s upozornením na zosplatenie úveru. Predmetná výzva bola žalovanému doručovaná 5.3.2018 ako to vyplýva z podacieho hárku. Žalovaný dlžnú sumu žalobcovi neuhradil, preto žalobca úver dňa 3.4.2018 zosplatenil. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo žalovanému doručené dňa 10.4.2018. Právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 22.8.2019 oznámil žalovanému, že ak žalovaný sumu neuhradí, je oprávnený postúpiť predmetnú pohľadávku tretej osobe. Výzva bola žalovanému doručovaná 26.8.2019 ako to vyplýva z podacieho hárku. Oznámením zo dňa 10.12.2019 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 9.12.2019 postúpil pohľadávku na žalobcu, o čom žalovaného informoval zásielkou doručovanou 10.2.2020 ako to vyplýva z podacieho hárku.

7. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov platného a účinného v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy (ďalej len zák. č. 129/2010 Z. z.) tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

8. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

9. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len Občiansky zákonník), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právne formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

10. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

11. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

14. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v čase uzavretia zmluvy.

15. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

18. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase postúpenia pohľadávky na žalobcu (ďalej len zákon č. 483/2001 Z. z.) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

19. Súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že zmluva, ktorú právny predchodca žalobcu so žalovaným uzatvoril, je spotrebiteľskou zmluvou a vzťahujú sa na ňu ustanovenia Občianskeho zákonníka. Predchodca žalobcu bol dodávateľom, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy

konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný je fyzickou osobou, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Vychádzajúc z ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka je potrebné na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ prednostne použiť ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Keďže účastníkom vzťahu bol spotrebiteľ, je potrebné aplikovať na právny vzťah všetky ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ. Tieto ustanovenia sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Súd má za to, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Čo sa týka námietky žalovaného, že zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) a g) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, t.j. neuvedenie celkovej výšky úveru a RPMN, súd dodáva, že zmluva tieto údaje obsahuje a skutočnosť, že pri prvej splátke došlo k započítaniu poplatku za spracovanie úveru nepovažuje súd za neprijateľnú podmienku a takýto postup je akceptovateľný súdnou praxou. Započítanie tohto poplatku nemá za následok uvedenie nesprávnej celkovej výšky úveru. Zmluva obsahuje všetky predpoklady použité pre výpočet RPMN v zmluve, a to: výška, úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úroková sadzba, anuitná splátka, poplatok za poskytnutie úveru, dátum zmluvy. Zákon o spotrebiteľských úveroch nepožadoval a ani nepožaduje uvádzať v zmluve konkrétny matematický výpočet RPMN. Preto námietka žalovaného o nesprávnej výške RPMN neobstojí. Súd dodáva, že zmyslom zákona nie je bezúčelový formalizmus alebo vnucovanie náležitosti zmluvy bez akéhokoľvek konkrétneho účelu. Účelom zákona je dosiahnuť zrozumiteľnosť zmluvy pre spotrebiteľa, aby bol schopný posúdiť rozsah svojho záväzku, pričom predmetná zmluva obsahovala dostatočné a zrozumiteľné vymedzenie náležitostí pre žalovanú ako spotrebiteľa, ktorá ani nenamietala že by bolo pre ňu nezrozumiteľným niektoré ustanovenie zmluvy. Zmluva obsahuje RPMN vo výške 18,42%, ako aj výšku priemernej RPMN ku dňu podpisu zmluvy vo výške 26,13%. Ročná percentuálna miera nákladov umožňuje porovnanie úverov/pôžičiek z pohľadu relatívnej nákladovosti, pretože percentuálne vyjadruje priebežnú zaťaženosť spotrebiteľa splácaním úveru/pôžičky na ročnom základe. Je to lepší ukazovateľ ako úroková sadzba, lebo má pravidlá jednotnej kalkulácie a zahŕňa všetky odplaty. Spotrebiteľ sa často rozhoduje na základe informácie o celkovej výške nákladov na úver, podľa výšky splátky a doby splácania. RPMN teda vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru alebo pôžičky, lebo zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Súd konštatuje, že aj keď by bola úroková sadzba úveru v zmluve o spotrebiteľskom úvere stanovená vo vyššej miere ako sú úrokové sadzby podobných úverov poskytujúce bankami, rozhodujúcim kritériom pre posúdenie vhodnosti úveru/pôžičky je práve RPMN, ktorá v sebe zahŕňa okrem iného aj úrok úveru. Žalovaný nepreukázal, že by v jeho neprospech bola dojednaná vyššia RPMN ako je výpočet v zmysle vzorca výpočtu RPMN. Interaktívna kalkulačka nie je dostatočným zdrojom pre správny výpočet RPMN, pri overovaní týchto skutočností nemožno vychádzať ani z ich hodnôt. Žalovaný v priebehu sporu nepredložil výpočet RPMN, t.j. hodnoty, ktoré bral pri jej výpočte do úvahy. V tomto smere preto námietky žalovaného neobstoja a zmluva uzatvorená medzi predchodcom žalobcu a žalovaným tak spĺňa všetky zákonom č. 129/2010 Z. z. predpokladané náležitosti.

20. Pokiaľ išlo o námietku žalovaného, že predchodca žalobcu nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní bonity žalovaného z hľadiska jeho schopnosti splácať úver, súd nepovažuje ani túto námietku žalovaného za dôvodnú. Súd má z priložených listín dostatočne za preukázané, že žalobca konal s odbornou starostlivosťou a schopnosť žalovaného splácať úver si overoval dopytom cez úverový register a uvedením výšky príjmu a dôchodku. Takýto rozsah overovania bonity žalovaného súd považuje za postačujúci, aby žalobca vedel zhodnotiť, či žalovanému poskytnúť ním žiadaný úver a či je v jeho schopnostiach ho aj splácať v dohodnutých mesačných splátkach. V tomto prípade tak žalovaný ako spotrebiteľ bol povinný poskytnúť úplné a pravdivé údaje týkajúce sa jeho osoby, pričom na strane žalobcu súd nezistil žiadne pochybenie ohľadne skúmania schopnosti žalovaného splácať poskytnutý úver. Preto argumentácia žalovaného, že úver je z tohto dôvodu bezúročný a bezpoplatkov, neobstojí.

21. Žalovaný v podanom odpore namietal, že neboli splnené podmienky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nakoľko výzva nebola doručená žalovanému. Súd preskúmal postúpenie pohľadávky a konštatuje, že ustanovenie § 525 O <<https://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=1353226&f=3>>bčianskeho zákonníka určuje, ktoré pohľadávky nemožno platne postúpiť,

príčom postúpenie určitých pohľadávok môže byť zakázané špeciálnymi predpismi, prípadne postúpenie môže byť zákonom síce dovolené, ale len za určených podmienok. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o <<https://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=2685394&f=2>>bankách je práve takým ustanovením, ktoré upravuje ďalšie špeciálne podmienky (popri všeobecných v <<https://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=26&p=1009669&f=3>>bčianskom zákonníku), za ktorých môže byť banková pohľadávka (alebo jej časť) postúpená, a to: ak je pohľadávka 1/ splatná, a to až po predchádzajúcej 2/ písomnej výzve a kumulatívne, ak je splnené 3/ omeškanie dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené skutočnosti súd považoval za zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Z listín predložených žalobcom vyplýva, že žalobca riadne zosplatnil celú pohľadávku ku dňu 3.4.2018, oznámil podaním zo dňa 22.8.2019 (zásielka daná na prepravu 26.8.2019), že ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy (splatná pohľadávka + písomná výzva) postúpi predmetnú pohľadávku na tretiu osobu. K postúpeniu pohľadávky došlo dňa 19.12.2019, o čom bol žalovaný informovaný. Súd konštatuje, že bola splnená aj tretia podmienka a to omeškanie dlžníka nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Súd mal tak preukázané, že boli splnené tieto podmienky.

22. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z meškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného v čase vzniku právneho vzťahu, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky2) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/87/20150101?ucinost=20.06.2012>> platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. S poukazom na vyššie uvedené súd konštatuje, že nárok žalobcu je dôvodný v plnom rozsahu, keď žalobca v spore uniesol dôkazné bremeno. Nakoľko žalovaný pohľadávku neuhradil riadne a včas, dostal sa do omeškania a preto mu prináleží k žalovanej sume aj nárok na úrok z omeškania vo výške 8% p. a. Úrok z omeškania je priznaný podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR. č. 87/1995 Z. z. za obdobie od 10.12.2019, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky tak ako si uplatnil žalobca, aj napriek tomu, že žalovaný sa dostal do omeškania už pred týmto dňom. Sadzba úrokov z omeškania v právnych vzťahoch vzniknutých do 31.1.2013 v čase omeškania od 16.3.2016 po súčasnosť je 8 % p.a.

25. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), žalobca môže vziať žalobu späť.

26. Podľa § 145 odsek 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

27. Podľa § 146 odsek 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

28. Žalovaný v priebehu sporu uhradil časť žalovanej sumy vo výške 153,06 eura a žalobca z uvedeného dôvodu vzal žalobu v tejto časti späť. Súd akceptoval späťvzatie žaloby v danej časti a konanie v časti o zaplatenie sumy 153,06 eura zastavil. Predmetom sporu tak ostala suma 931,14 eura s prísl., na ktorú súd zaviazal žalovaného. Žalovaný uhradil časť dlžnej sumy vo výške 85,65 eura dňa 21.9.2020, 16,65 eura dňa 16.6.2020, 12,69 eura dňa 18.5.2020, 25,38 eura dňa 20.4.2020 a 12,69 eura dňa 17.2.2020 a k tomu súd prispôsobil sumu a obdobie, za ktoré si žalobca uplatňuje úrok z omeškania.

29. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

31. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 256 ods.1 CSP a žalobcovi, ktorý mal v spore plný úspech priznal proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia. Súd zohľadnil úspech žalobcu aj pri späťvzati žaloby v časti 153,09 eura, nakoľko zastavenie konania zaviniť žalovaný, ktorý uhradil časť pohľadávky až v priebehu sporu.

34. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Nitra v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364CSP)

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3CSP)

V prípade, že si povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.